

Aspirantul

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

GENERALUL GH. MANOLIU

Fostul comandant al regimentului 15 — regiment de glorioasă faimă — astăzi comandant al brigăzii din Bacău, prin înaltul decret regal din 27 Februarie a. c., a fost înălțat la gradul de general.

Înălțarea la cel mai înalt grad, într-o carieră în care răspunderile și cerințele sunt foarte mari — iar piedicile ce le întâmpină în urcușul treptelor și mai mari — scot dintr-o dată în vîlă valoarea și calitățile acestui ostaș de frunte.

Avansarea în grad a d-lui general Manoliu este o încoronare

D-l General Manoliu

a muncii, — muncă intensă și rodnică, și un triumf al voinței ferme.

Om de o bogată energie, știe să animeze suferințele, să le câștige și să ducă la îndeplinire acțiunile cele mai mari și frumoză.

Temperament tumultuos și om de mână tare, ascunde, totuși, sub o rigidă severitate un suflet bun și dulos.

Nu odată am văzut pe acest om, care te înspăimântă pe câmpul de instrucție cu apriga sa severitate, lăcrămând la vederea durerilor omenești, la auzul vreunui necaz care te rodea, la evocarea vreunei clipe mari.

Și dacă mare îl este înțelegerea pe care o arată la durerea semenilor săi, tot pe atât de mare îl este și elanul cu care sare să te ajute, dacă acest lucru îi stă în putință.

Avansarea d-lui general Manoliu încununază și răsplătește aceste numeroase calități și ea este și o victorie și o satisfacție și a orașului nostru.

Fiu al acestui oraș — în care și-a încheiat visurile, și-a înăpănat avânturile și unde a depus o mare parte din activitatea sa — d-l general Manoliu, din înaltele posturi ce le deține — și îl dorim din ce în mai mari — nu va uita niciodată acest oraș și, de departe, îl va susține pe căile propagării.

Ecoul a celor mulți care aplaudă cu bucurie această avansare, noi îl aducem calde felicitări, și-l asigurăm de considerația noastră întreagă.

Drumul de fier Piatra — Toplița

De câțiva timp se agită din nou ideea construirii unui drum de fier care să lege orașul Piatra cu Toplița, prin Valea Bistriței și a Bistriței. Să lege, adică, printr-o nouă poartă — a doua după cea din Ghimeș-Palanca — inima Ardealului cu inima Moldovei, scurtând drumul cu mai multe sute de kilometri.

Drumul acesta de fier nu este numai o veche dorință a locuitorilor din bazinul Bistriței moldovene, a negustorilor de tot felul și a marilor societăți de exploatare de păduri, care de aproape un veac desbracă munții de bogățiile lor; ci este o necesitate grabnică și de neînlăturat, o nevoie strigătoare la Cer.

Construirea acestui drum de fier are o înaltă valoare:

una economică, pentru prosperarea regiunii prin ușurarea exploatarea nesfârșitelor bogății de care dispune, în fruntea cărora (doamne de ce nu se poate altfel!) se așează comoara corbilor seculari;

alta turistică, pentru punerea în adevărată lumină a minunatelor priveliști de pe întreaga Vale a Bistriței, cu Valea Tarcăului, a Bicăzului cu vestitele Chei, a Ceahlăului și a altor multe locuri care fac din această regiune un mare și adevărat monument al naturii, fără a mai vorbi

de celelalte monumente — istorice și religioase — care au răsărit aici în ținutul Neamțului, așa cum răsar florile într-o grădină; și alta strategică — mai ales aceasta pe care am pus-o noi a

D. M. Ghelmegeanu,
Ministrul Comunicațiilor

treia, ar trebui prețuită înalt! Marea ei importanță a fost așa de adânc simțită în vremea războiului din 1916-18, încât e de prisos să mai arătăm că linia îngustă ce s-a construit atunci în grabă, i-a scos și mai tare lipsa în evidență.

Dar drumul acesta de fier nu este, cum am spus, numai o nevoie locală. Despre acest lucru

s'a convins, acum de curând, toate Camerele de Industrie și Comerț din Moldova, Ardeal, Bucovina și Basarabia, care i-au recunoscut înalta valoare și importanță.

Drumul acesta de fier va fi o arteră principală care va stabili o comunicație mai dreaptă, mai îndreptățită și mai scurtă între ținuturile din Nordul țării, care azi nu pot comunica decât prin Valea Trotușului. Uitați-vă pe hartă și vedeți ocolul mare pe care-l face Chișinăul, Iașul și Cernăuțul pentru a trece în Ardeal! Și gândiți-vă că un drum pe o sută și ceva de kilometri, ar scurta vreo trei sute de kilometri. În afară de Nordul țării s'ar înclinge cu un nou braț de fier — al doilea. Și se știe că dacă drumul de fier... face să plară păsările, apoi consolidează țara.

Și, desigur, la consolidarea țării s'a gândit d-l prof. Traian Ionescu — Reședintele Regal al ținutului Prut, când, luând cunoștință de această importantă problemă, a promis localnicilor, pentru rezolvarea ei cât mai urgentă, întreg înaltul său sprijin pe lângă d. M. Ghelmegeanu, Ministrul Comunicațiilor.

Constantin Turcu

EXAMEN DE CONȘTIINȚĂ

de Vasile C. Șoarec

Organizarea Frontului Renașterii Naționale ne face să punem — între alte probleme — și pe aceasta: ce se vor face beneficiarii partidelor politice desființate, prin noua rânduală ce se va da țării și mai ales acei care s'au îmbogățit peste noapte, ori au tras foloase nepermise speculând toate nevoile obștești?

Salvați de pe marginea prăpastiei, pe care ne-au găsit evenimentele de la 10 Februarie 1938, să impune ca, în noua rânduală să fim ferii de aceiași beneficiari, care pe nedrept au supt vîlga acestei țări și s'au îmbuibat din toate bunurile ei, fără drept, fără pregătire și mai

ales fără obraz.

Le amintim acestea fiindcă în zabava ce firese se pune în împlinirea formelor, vedem rămele că se mișcă din nou, uneltesc prin unghere, clevelesc uneori fățiș și vor să se întovărășască iarăși cu răia, care sapase galerii în trupul bieteii noastre țări.

Pentru a ne cotorosi de toate molima aceasta primejdioasă, se cere toată atenția forurilor conducătoare. Sunt posturi de răspundere care trebuie împlinite. Dacă nu trebuie să se pună grabă, se cere cea mai mare luare aminte, ca tot ce a fost corupt și pătat să fie aruncat la lada cu gunoi.

Și, nu e vorba aici numai de deochiații deochiaților. Aceste specimene n'ar fi ridicat nici în trecut capul, sau li s'ar fi sdrobit ca la șerpi, dacă oamenii curății sufletește, s'ar fi împotrivit ori nu s'ar fi gheboșit, ca pe spinarea lor să se ridice caracuda imorală și nepregătită, la locurile de comandă.

Ni se cere multă băgare de seamă. Pe buzele tuturor celor ce ne avem a răspunde de relele ce ne copleșesc, sunt numele unor semeni de ai noștri, pe care până la o vreme i-am socotit, pe bună dreptate, vrednici în munca lor de toate zilele. Când au în-

continuare în pag. III-a

Insăilări Duminicale

Atmosferă încărcată, grea: de plumb; parcă ar fi făcut explozie o strofă de Bacovia... Fumul se țese prin larmă și muzică, înscrind în văzduh o sarabandă, cu satiri, cu fauni, cu nimfe, cu furii; priatne toate zâmbește Dionisos..., cu șervetul pe mănecă și platvazul după ureche:

— Vine, vineee... Imediat, vă rog!...

Iau loc la masa dascălilor din Dărmănești, zăbovii o clipă pentru lămească desfășurare. Sticlele șed alinate, ca un protest triumfător față de puținătatea vinului servit cu lingurița la biserică. E pravoslavnică (deslegare... Numai sifoanele stau îmbuibate, cu nasul în jos. Doar când și când pufnește pe nări,

câte unul, oțărît și violent. Împroacă pe masă. Dascălul de fizică se enervează. Apucă o scobitoare și i-o bagă pe nas, ca la cal năvălaș.

— Na! mai supără-te, mai împrăștie! — Și-l apasă pe moțul dela spate. Lichidul iese drept, clocotind vinul din pahar. E o experiență reușită și dau s'o însemn în carnet, spre neuitare.

— Vrei să mă treci în roman?... Își întoarce înfașurarea de leu înspre mine. „Mal bine privește și ascultă. Știu că-ți place să scrii metafore. Atci însă nu-i vorba de asta. Pune-te pe picior de egalitate cu noi: dă peste cap câteva pahare de vin și părăsește gândul experienței mele. Apa nu-i bună, — vorba cea, — nici în clubote”,

Zise și dădu pe dată pîldă... — „Actele vorbește!”... incheie scurt, energic.

În față, câțiva înși poposesc de mult la o masă. Unul, pufind ritmic dintr-o țigară uriașă, seamănă cu Vezuviul în vîl de nori și pucioasă. Clipește mai mult dintr'un ochi spre sîrgușta unel doamne vechi, care se minunează de fundul unei cești de cafea, țugulindu-și buzele roșii: parc'ar cluguli; ori parc'ar fi preoteasa dela Delfi, demostenită de tripledul dăruit de Apolon. Alături, o tânără cu zuluși de soare și ochi de păcură, ascultă cu interes, dar mimează ironia și indiferența: o trădează aburul îmbujorat al obrajilor.

Prietenul meu, fizicianul, începe să devie atent și nervos. Își trece degetele lungi prin părul creț și străpunge cu privi-

rea pe un tânăr cu mustață blondă de husar sau, — mai degrabă, — de erou scos din galeria lui Murger. Prizărit într'un colț, tânărul urmărește și el cu interes gesturile, ciuguleala și... inditerența din jurul ceștii de cafea.

— „Îl vezi? — îmi spune prietenul — Am să intru în păcat cu el. Vrea să-mi leie poposul gata copt!”

Husarul aștește mustățile bălăi spre noi. Face un semn și Dionisos se apropie.

— „Plata!”...

Aruncă între sticlele goale o monedă cu lustru argintiu. Plea-

continuare în pag. 2-a

Citiți în pag. II-a

UN PROCES de HOTAR
LA VALEA VIEI ÎN 1799

de Gh. T. Kheanu

Cuvântarea M. S. R. CAROL II-lea

La 27 Februarie 1939.

mărit clipe cu clipe această muncă, lmi dau seama mai bine ca oricine de sforțările făcute.

Dar tot Eu, sunt dator astăzi să afirm că aceste sforțări nu sunt decât un început, nu sunt decât așezarea temeliei solide pe care se va ridica clădirea majestuoasă și de nedărmată a României Renășterii Naționale.

Cu o nespuse mulțumire am putut constata că însuflețirea care a zguduit poporul Meu cu prilejul plebiscitului a fost reînnoită după un an prin înscrierile în Frontul Renașterii Naționale.

Am dovedit deci iarăși că înțelepciunea ce a arătat-o Neamul Românesc în decursul vechurilor, în marile clipe de mântuire, este tot așa de vie astăzi, ca și în trecut.

Pe această înțelepciune colectivă, pe această percepere a clipeilor mari — M'am bizuit până astăzi și Mă voi bizui totdeauna în munca Mea fără șovăire pentru cel mai curat ideal al sufletului Meu: așezarea Patriei Mele la locul ce i se cuvine în lumea civilizată.

De când am început să muncesc în slujba Țării, un gând M'a condus ca un fir luminos al Aranel: acela că numai o credință desăvârșită și o muncă fără preget poate duce la o deplină izbândă. — Cu această credință, care a fost călăuză primilor Mei pași în viața publică, M'am urcat pe Tronul înfrinșilor Mei, și cu această credință am muncit și voi munci toată viața Mea, în locul de răspundere în care grația lui Dumnezeu și Voia Națională M'au așezat.

Vor fi, poate, în această zi, când se sărbătorește prima filă a noului viclei românesc, unii care să se îndoaie de viitorul înfloritor al nostru.

Eu unul nu mă îndoiesc și nu mă pot îndoi, căci toată cartea neamului ne arată vădit că suntem sănătoși, că avem posibilități fără margini de progres și că tocmai aceste posibilități trebuie dezvoltate prin mijloace noi însoțite din timpuri și din credințe noi.

Toți Români trebuie să creadă fără șovăire în viitorul țării și toți trebuie, deci, să fie alături de conducătorii statului pentru împlinirile ce le cer zilele de mâine.

Credința e singura salvatoare și această credință trebuie să fie în sufletul tuturor.

Dela sine se pricepe că în opera care s'a întreprins se vor întâmpla greutăți, unele chiar foarte mari, dar cu cât greutățile vor sporii, cu atât trebuie să sporească energia colectivă a nației pentru a le înălțura.

DOMNILOR,

În această zi aniversară, pentru prima dată am plăcerea de a avea înaintea Mea pe toți membrii înaltei foruri ale Frontului Renașterii Naționale.

Cuvintele ce rostesc astăzi, dacă se îndreaptă către toată suflarea românească, se îndreaptă și către domniile voastre care cel dintâi aveți sfânta datorie, ca elemente reprezentative ale puterii productive a țării, să înțelegiți acest sens și această credință.

Să ne ferim de greșelile trecutului.

Ochii noștri trebuie să aținți cu hotărâre către viitor.

Am putut realiza, după lungi sforțări, unitatea națională; această unitate trebuie păstrată cu sfioțenie și înălțată în orice clipă.

Indivulul nu mai poate însemna ceva în viața publică decât în măsura folosului ce-l poate da obștei; orișice pas, orișice progres făcut de azi înainte este de slăb spre lauda aceluia ce-l face, dar trebuie să fie mai presus de toate în folosul național.

DOMNILOR,

De fapt, toată munca depusă, chiar sistemul aplicat, sistem în care credem cu fermă, au menirea de desăvârșită înălțare a României, dându-i puterea de a progresa și aceea atât de imperioasă de a rezista tuturor valurilor, apărând cu sfioțenie integritatea ei teritorială și entitatea ei națională.

Pentru atingerea acestui scop nici o jertfă nu e prea mare, nici un efort nu e de prisos.

Cu sacrificii crude am dobândit dreptul nostru, și acest drept va trebui păstrat, orișice s'ar întâmpla.

Iată de ce rezistența noastră trebuie, pe lângă puterea armată pe care o vom întări continuu — să se bazeze pe o rezistență de solidaritate morală, pe o credință de unire a tuturor forțelor vii ale națiunii — forțe ce se grupează astăzi în Frontul Renașterii Naționale.

Tot în Frontul Renașterii Naționale am avut deosebita plăcere de a constata că au aderat și cetățenii români de altă origine etnică, ceea ce este un semn de înălțare a statului și o chemare de liniște internă.

DOMNILOR,

Am început această cuvântare prin mulțumiri și o sfârșesc tot așa pentru cuvintele de înălță pînă patriotică ale domnului vice-președinte al consiliului și pentru acelea ce M'le-a adresat așa de cald în această zi de sărbătorire a Renașterii Naționale.

Zilele de sărbătorire sunt zile de bucurie, sunt zile de înălțare sufletească, dar trebuie să înalte de toate să fie zile de hotărâri morale. — Trăim pentru viitor prin tot ce a fost bun și sănătos în trecutul nostru.

Datorăm urmașilor noștri moștenirea neprilnică a străbunilor. Nu trăim pentru noi și pentru ziua de azi; Noi cel de acum suntem pieritori.

Veșnică este entitatea națională, veșnic este progresul națiunii.

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapădură și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România!

La muncă deci cu credință pentru Patria noastră scumpă!

Trăiască România veșnică în hotarele ei firești!

(Aplauze puternice, urale, ovăți).

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapădură și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România!

La muncă deci cu credință pentru Patria noastră scumpă!

Trăiască România veșnică în hotarele ei firești!

(Aplauze puternice, urale, ovăți).

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapădură și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România!

La muncă deci cu credință pentru Patria noastră scumpă!

Trăiască România veșnică în hotarele ei firești!

(Aplauze puternice, urale, ovăți).

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapădură și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România!

La muncă deci cu credință pentru Patria noastră scumpă!

Trăiască România veșnică în hotarele ei firești!

(Aplauze puternice, urale, ovăți).

Iată scopul: pentru Ea trebuie să ne închinăm viața și toată munca noastră.

Nu producem pentru ceea ce e pieritor, ci pentru ceea ce rămâne deapădură și simbolul veșniciei sunt copiii noștri, iar veșnicia noastră este România!

La muncă deci cu credință pentru Patria noastră scumpă!

Trăiască România veșnică în hotarele ei firești!

Un proces de hotar la Valea Viel

ACUM 140 ANI.

Cartea de hotărnicie ce a făcut hotărnicul Gheorghe Iuga, vornicul de poartă, locului din hotarul târgului Pietrii, ținutul Neamțului, pentru care loc au avut pricină lăcuiorii târgovești din Târgul Piatra cu banul Iordache Darie și cu schiul Gărcina.

(1799) Academia Română, doc 263 CC.

(urmare)

invol, s'au închinat la dum. ban, unde acolo la locul ce s'au așezat acel bejănari, fiind pădure, curățând pădure, s'au deschis locul pentru hrană și, aflându-se bejănarii acei supt stăpânire dum. ban, au pus stăpânire și pe moșie, întinzându-se pe tot anul cu stăpânire.

Pavă, fiilorul lui Miron a Popil din Gărcina, vârsta lui de 60 ani, au mărturisit că până după Moscalii cel dintâi nu s'a pogorât dum. ban. cu stăpânire dela fântâna Helgi la vale, ce din fântâna Helgi merge cu stăpânire pe supt dialul Cozlii, pe din dial de polana Blendii, până în hotarul m-rii Bistriței, supt hotarul Căldăriei; și dela fântâna Helgi spre răsărit, merge la locul ce iaste în curmătura dialului Cozlii și apucă zarea dialului în glos, până drept moștele ce sânt la câmpu. Iar Vale Viel, cu pomătul ce iaste făcut de târgovești, s'au stăpânit tot de târgovești, și după Moscalii au prinsu a să înține dum. ban cu stăpânire în locul târgului și în livezile târgoveștilor.

Gheorghe, iarăși fiilorul lui Miron a Popil din Gărcina, frate mai mare lui Pavă de sus arătat, au mărturisit că n'au apucat pe răposatul stolc. Costin Darie ca să s'coboare cu stăpânire din zarea dialului Cozlii la vale în moște târgului, spuindu-i și un Istrate Costenș tatul Pliticariului, ce era om vechi bătrân, cum că din zarea dialului Cozlii, unde sânt și Căldărie hotar, nu s'au pogorât răposatul stolc Costin Darie cu stăpânire la vale, în moște târgului, ce tot târgoveștii au stăpânit Vale Viel cu livezile se sânt făcute de târgovești. După care mărturisiri a uoara din bătrâni ce au mărturisit că au apucat stăpânind pe răposatul stolc Costin Darie până în fântâna Helgi și pe supt dialul Cozlii și pe din deal de polana Blendii, până în hot. m-rii Bistriței, și dela fântâna Helgi la lac, și arătat și în mărturie răposatului stolc Costin Darie cum că în polana Blendii s'a înpreună cu hotarul Dărmăneștilor și cu a m-rii Bistriței. Spuindu-mi și din târgovești că au auzit dela cel mai bătrân a lor spuind că ar fi fost hotar despărțitor despre Dărmănești, pentru care făcând eu cercetare cu amănuntul s'au găsit un buor vechi făcut într-o stâncă ce iaste supt dialul Cozlii, din dial de polana Blendii, acoperit buorul cu mușchii. Și după arătare

mărturiile a răposatului stolc Costin Darie și după mărturiile oamenilor să adevărează că acel buor este făcut dintr'un vreme când au hotărât răposatul stolc Costin Darie ca să fie despărțitor între moște Dărmăneștii și între moște târgului.

După care mărturisiri a oamenilor bătrâni de sus arătați, nemulțămindu-se dum. ban, au scos și dum. câțiva oameni marturi din satul dumis, la care am zis dumis. s'a scoat mărturi oameni streini, după cum au scos târgoveștii și dum. au dat răspunsu că oamenii lăturași ce era bătrâni, de știe pe unde s'a despărțit hotarele, au murit, dar și dintr'aceștia sânt unii bătrâni și au știință. Și au scos pe un Ion Flore om bătrân ce s'a aflat trăitor de 50 ani în Dărmănești și Moiselu Ojei dela Gărcina, om bătrân ce țâne minte dela Mintk, au trăit întâi în Dărmănești și au slujit pe răposatul stolc Costin Darie câțiva ani, apoi s'au mutat în satul Gărcina, și Ion Muntlanu din satul Dărmăneștii, vârsta lui de 65 ani, carie în copilărie lui au venit în Dărmănești, și diaconul Gherasim ce iaste venit de 35 ani în Dărmănești.

Cu carele aceștia mergând la stare loculul, au mărturisit iarăși după carte de blestăm pentru poențiile ce sânt pe supt dialul Cozlii, de cătră miază-noapte, pe din vale de fântâna Helgi și în glos până în piciorul Chetros și poenția Verdile ce iaste diasupra piciorului Chetros, despre răsărit, și la vale spre apus până în pârâul Borzochlanului, că s'au stăpânit de răposatul stolc Costin Darie cum și de dum. ban Iordachi Darie, și că s'au cosit acele poenție tot de oamenii din Dărmănești. Dar pentru moște a cui au fost n'au știință; atâta știu că în vreme Moscalilor celor dintâi au venit câțiva oameni bejănari dela Solonți, ținut Bacăului și l-au așezat dum. ban în poențiile arătate, unde fiindu-le locul strâmt s'au mutat cii mai mulți în Dărmănești, iar șesii gospodari au rămas tot în poențiile arătate, și de cătră târgovești nu s'au supărat cu adei.

Au mai scos trei oameni dintr'acel venți dela Solonți, anume Toader Bacul, Toma Panoschi ce șed tot într'acele poenție, I Lupul Ghiurcă ce iaste mutat în Dărmănești. Au mărturisit, iarăși după carte de blestăm, că dela stricare păcii când au venit Moscalii întâi în Moldova, fiind trecuți de atunci 32 ani, vîndu ei câțiva oameni dela Solonți la dum. ban, l-au așezat în poențiile pîști dialul Cozlii, unde fiindu-le locul strâmt s'au mutat cii mai mulți în Dărmănești, rămînînd acolo în poenția numai șesii gospodari.

Va urma

G. T. K.

Cărți nouă

Monografia satului Ghigoesti

de Gh. și D. Mares

Frații Gheorghe și Dumitru Mares, învățători — unul în satul Dochia și altul în Ghigoesti, acest județ — au tipărit de curând, în editura Casei Școalelor din București, o istorie a satului lor natal.

Lucrarea are 180 pagini și cuprinde următoarele capitole mai însemnate: 1) trecutul sa-

toric al satului, 2) descrierea lui geografică, 3) starea economică a locuitorilor — ocupații etc., 4) administrația, 5) eroii Ghigoestilor, 6) situația culturală-morală și socială, 7) viața de azi — obiceiuri, credințe, datine, etc.

Ca atâtea alte multe așezări vechi din ținutul Neamțului, sa-

tul Ghigoesti este și el pomenit din cele mai îndepărtate timpuri, în documentele lui Ștefan cel Mare și chiar mai înainte, în vremea lui Alexandru cel Bun, ceea ce ne dovedește cât de mult erau populate aceste locuri, la începutul istoriei Moldovei.

În cele aproape 60 de pagini în care autorii discută istoricul satului lor, defilează pe dinaintea noastră interesante nume de locuri și oameni ce au stăpânit prin părțile acestor vechi așezări. Neamurile Trudesului și Urdigașului — cel dintâi stăpân pe aceste moșii, s'au tot petrecut veac de veac și moșia lor s'a tot subțiat, înstrăinându-se.

Din generație în generație e-negla răzășesc, ce făcea odată zld de apărare în jurul Domoului cîltor, s'a îrosit în procese și judecăți, unde, de cele mai multe ori, triumfa lăcomia și corupția.

E un capitol plin de eroism și de tristețe istoria satului Ghigoesti — ca istoria mai tuturor vechilor așezări răzășesci din această țară.

Nu știu cum aș putea arăta mai bine, cât de folositoare este cartea fraților Mares, pentru cunoașterea satului lor și nu știu cum aș da-o mai mult ca exemplu, ca să putem avea cât mai numeroase asemenea lucrări pentru atâtea vechi sate din județul nostru.

G. T.

Pierdut Biroul Populației No. 4135 din 28/10-924 a D-nei Olga Cretulescu str. Mătăsaru No. 12.

Insăilări Duminicale

că grăbit, nervos, căutând parcă să prindă din urmă... echilibrul.

Dela ușă se întoarce. A uitat ceva. Se gîndește. Socoate pe degete; numără sticlele depe masă; se caută în buzunar. Din colț, chelnerul cu chip de faun, îl urmărește jocul și, înțelegînd, se prefăce în abur pe ușa laterală...

Prietenul meu chicotește:

— „A uitat să fele restul!”

Neo-boemul are auz fin. Aruncă o privire de revoltă și pleacă, înfuriat că incidentul a făcut să rămăie mult în urma echilibrului.

Muzica își rela cîntecul. Ba mai curînd... tragedia. Toți „trag”, trag fără milă cu arcușul pe coarde; cîntăretea... (I)rage și ea...

Fizicianul meu s'a încredințat în repetate rînduri că sfionul curge normal. A început să devie liric, amintirile îl copleșesc:

— „Iată, prletene, ce'nseamnă viața. Am rămas aproape singuri; și cînd te gîndești că la începutul gîdintei sala se dovedea nelcăpătoare! Ori ce ai zice, viața e mai presus de în-

țelegere. Iar dacă prin înțelegere ai pătruns-o, ai și distrus-o în același timp. Și, odată cu ea, te-ai distrus și pe tine și, odată cu tine, și puterea de înțelegere...”

Zise, și apasă pe umărul sfionului. Acesta rămase mut, indiferent și neînțelegător.

Cele două femei plecaseră și ele. Fumul se stabilizase în valuri străvezii. Nimfele, satirii, plecaseră.

Un tânăr locotenent, depe alte meleaguri, zornăia pîntenit ca să-și fie tovarășe.

Fizicianul îl privi mîrat și i se răspunde mirat:

— „Come state, seniore?”

— „Bene”.

Se apropie de noi. Văzîndu-mă mai prîzărât, mă apostrofă în limba pe care o mai stăpînea la vremea aceea:

— „Perché non mergete ale colcare, mfo bambino?”

Am dat să-i răspund după limba valahă, dar punîndu-și un deget pe buze fmi făcu semn de plecare:

— „Sunt! Non enervate me! Nebuno!”

Am strâns mîna fizicianului și l-am lăsat acolo. Din ușă au zîl pe artillerist comandînd ca la paradă:

— „Bambino, una batteria!”

CED et AAR

COMUNICAT Nr. 14

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

În ziua de 27 Februarie 1938, cu ocazia aniversării unui an de la promulgarea Constituției, la ora 12, au defilat în fața MAIESTĂȚII SALE REGALE Membrii Consiliului Superior Național și Gărzile Naționale.

La ora 12.30, Augustul Suvoran a primit în Sala Tronului pe Membrii Consiliului Superior Național. La ora 13.30 a avut loc un dejun la care au participat persoanele care au asistat la solemnitatea din Sala Tronului.

Citiți și răspândiți

„Avântul”

Examen de conștiință

Irat însă în apele turburi ale politice, examenul propriei lor conștiințe n'a mai funcționat. Orbirea unor demnități, cele mai de multe ori bine plătite și răsplătite, i-a îndemnat să ridice la rangul de idoli ai politicienismului, ticăloșii cluburilor, pentru a-și asigura foloasele unor demnități pe care poate le-au meritat — din mâni nevrednice și murdare.

Fenomenul acestor suferințe, o slăbiciune a ființei omenești, se constată la foarte mulți. Am cunoscut oameni, care o viață întreagă s'au schivnicit, ca de lucrul obștesc, ori ce nu i s'a cuve it, să nu se atingă, iar la bătrânețe și-au feștelit obrazul. E o adevărată feșteleală aceasta, ca atunci când nevoile nu te mai apasă, pentru un blid de linte să te faci slugă la dăroagă. Alții și mai grijuli, dacă au pășit pragul bătrâneții în plină cinste și curățenie, închid ochii să nu vadă bogățiile copiilor, adunate prin mijloace neîngăduite.

Desvoltarea simțului auto-critic ne-ar fi cu atât mai folositoare, ca cât pacatele trecutului, parcă ar putea fi ridicate la locuri de comandă, de unii care deocamdată se prof. lează în umbră.

Și fiindcă evenimentele în ordine lor, vor trebui să ne ducă și la înfapturi în rândurile Frontului Renașterii Naționale, să fim cu băgare de samă: simțul auto-critic mai întâi, iar dacă la unii nu-l vom descoperi, fără cea mai mică stială să-i punem, la locul lor.

Pentru scopul de mai sus, eu aș propune o măsură: în toate întocmirile ce vor trebui să ieie ființă, să dăm la o parte pe cei ce se indeasă, ca păduchele în frunte (aceiași zicătoare românească ce revine așa de des).

Să cerem ca promovarea în toate însărcinările ce vor trebui date în noua organizație, să se facă de acei care dela început vor declara că nu primesc nici o nouă demnitate și în împlinirea acestei îndatoriri, să nu recomande pe nici unul dintre acei care, după obiceiurile din timpul desființelor partide, ne vor solicita ei însăși să fie propuși. Cu alte vorbe să facem loc modestiei; că slava Domnului, avem atâtia oameni vrednici și pricepuți, care stau în umbră și nu dau busna, iar alegerea nu ne ar fi greu să o facem, pe dreptate și pe merit.

Vasile C. Șoarec.
Avocat

Dumineca Ortodoxiei la Piatra-N.

Societatea ortodoxă — filiala Piatra-Neamț, de sub conducerea d-nel profesorului Eugenia Popovici, directoarele liceului de fete, a serbat, ca în fiecare an, cu un deosebit fast „Dumineca Ortodoxiei”.

S'a oficiat un Te-Deum la biserică Sf. Gheorghe, de către părintele prototieru D. Nourescu și preot Manollescu — fost prototieru.

După serviciul divin, părintele Nourescu a luat cuvântul expunând credincioșilor prezenți activitatea Societății ortodoxe, pe diferitele tărâmuri de activitate: moral-culturală și socială. Sf. Sa laudă activitatea Comitetului și în deosebi a prezidenței, d-na Eugenia Popovici, datorită conducerii căreia Societatea a realizat următoarele opere:

1) A înființat un cămin de elevi, în care fetele dela țară, care urmează la școlile din oraș, găsesc un adăpost și o îngrijire bună, cu deosebită preocupare de educația lor moral-religioasă.

2) A înființat o bibliotecă publică în cartierul Mărășel, pusă sub conducerea părintelui profesor Vasile Vasiliu, înzestrată cu câteva mii de volume,

potrivite pentru populația de muncitori a cartierului și care este foarte mult folosită de poporului părintelui Vasiliu și Constantinescu.

3) A înființat o cantină la școala primară din cartierul Mărășel, care oferă zilnic, gratuit, hrană la circa 40 elevi și eleve — săraci. Hrana se pregătește acasă de diferite doamne din Societate, care se întrec în a oferi copiilor mâncăruri variate și cât mai gustoase. O adevărată „mână cerească” pentru populația săracă a cartierului.

4) Societatea dă în fiecare an o serbare, din venitul căreia se împart ajutoare, înalte de Paști, populației sărace. Echipe de doamne membre, împărțite pe cartiere, duc la domiciliul celor săraci făină, zahăr, unt, carne etc., pentru a îndulci și înveseli astfel ziua sfântă a Paștilor în casele și sufletele celor în mizerie.

La solemnitatea dela biserică Sf. Gheorghe, au luat parte un foarte mare număr de doamne membre și un public numeros, care dă întotdeauna obolul, bucurios, unei societăți cu o așa frumoasă activitate și așa însemnate înfapturi.

Un țaran tată a 5 copii ucis de o mașină

Câteva zile în urmă, în satul Cârnu com. Bicăz, s'a întâmplat un accident a cărui victimă a fost țaranul Neculai Bocancea din com. Buhălnița, care a fost grav lovit de o mașină ce mergea în plină viteză cu portiera deschisă.

Victima a fost internată, de niște trecători miloși, în spitalul Județean din Piatra, unde a înțecat din viață, după vreo două zile de marl chinuri.

Plutonierul Ion Sucu și sergentul instr. Chirleanu C. dela postul de jandarmi din Bicăz. împreună cu comisarii Rusu și Turcu, au întreprins cercetări pentru identificarea mașinei asasină, care a lăsat la locul accidentului un corp delect: mânerul dela portieră.

Cercetările se dovedeau a fi zădărnice, când un locutor din Bicăz, aduce o informație prețioasă: mașina asasină purta numărul 53, aparținând d-lui Teacil, proprietarul fabricii de cherestea Arini.

Străns cu cercetările, șoferul Safticu Eugen de loc din com. Hangu, a mărturisit fapta și a declarat că a înlocuit mânerul dela portieră cu o piesă cumpărată dela un magazin din localitate, care s'a făcut vinovat de tâlnuire, întrucât la cercetările poliției n'a declarat că ar fi vândut mânerul.

Proprietarul mașinei a dat familiei suma de 5 mii lei ajutor pentru înmormântare și a pus la dispoziția unei tutele provizoriu, suma de 25 mii lei, pentru cel cinci copii rămași fără tată depe urma accidentului.

S'a pierdut cartea de muncitor No. 8785, eliberat de Casa Asigurărilor Sociale din Piatra-N. pe numele Ion Păuc cine a găsit-o e rugat s'o prezinte la fabrica Bistrița, firma Bach.

Se declară nul.

LOCALA

Încă ne găsim sub impresia aniversării unui an dela promulgarea noului constituții. Orașul nostru, care a văzut, altădată, defilând mulțimea pentru a sărbători un succes politic al cutărel sau culărel persoane politice, ori pentru a crea iluzia unei popularități care se va vertifica în alegeri, — a văzut luni de zile înălțarea și armatei, pentru a sărbători un an dela cel mai de seamă act politic — singurul veritabil — dela rășbolu încoace.

Au apărut la această sărbătorire, armata în fluta ei demnă, magistratura în robe impunătoare, tineretul în uniforme de premilitari și de străjeri. Mai ales tineretul. Adică elementul nou care intră în preocupările zilei de astăzi și care se va forma, se va întări și va crește sub auspiciile noului constituții, spre a alcătui elementul de conducere a țării pentru ziua de mâine. Un element crescut în spirit de ordine, de disciplină, de respect.

Iată de ce ziua de 27 Februarie 1938 rămâne o zi de însemnătate deosebită. Ea nu este ziua de sărbătoare a unor ambții personale, ci ea reprezintă o sărbătoare pentru neamul întreg, pentru triumful lui, pentru biruința lui asupra tuturor lucrurilor mărunte care-l măcinau viața și-l otrăveau sufletul. Iar la această sărbătoare l-a fost, mai

cu osebire, dat tineretului să se manifeste, pentru ca prin curățenia sufletului său să pecetuiască, odată mai mult, nădejdea în vremuri de înflorire a nației.

INTERNA

Actul cel mai de seamă pentru noi este acum intrarea Germaniei în Comisia Europeană a Dunării. Este această comisie un lucru pe care-l socoteam defunct. Înființată la 1856, când încă eram sub oblădurea suzeranității turcești și protecția celor șapte mari puteri europene, această comisie trebuia să garanteze regimul navigabilității gurilor Dunării, așa de răvnite de unele state. Dar în vechiul regim al acestor comisii, România nu avea nici un drept de intervenție fiind obligată să suporte o tutelă internațională, deși devenisem țară independentă. De aceea, pentru noi, era lucru născut mort. Iată însă că în August 1938, se încheie un acord, la Sinaia, între statul român și statele englez și francez, prin care ni se recunoaște deplină suveranitate asupra gurilor Dunării. Italia a aderat și ea odată cu Germania la acest acord. Prin asta dispăre în sfârșit ultimul vestigiu de dominație străină asupra noastră. Regimul nou de viață politică internă, ne-a impus în fața străinătății și ne-a dat prestigiul pe care-l merităm și care atâtă vreme zăbovisse.

EXTERNĂ

Evenimentul cel mai de seamă: alegerea noului papă, — suveran al catolicismului, — în persoana cardinalului Pacelli, — Plus XII-lea. „Habemus papam”! — a răsunat în întreaga lume strigătul de ușurare a lumii catolice. Noi, cel mai puțin catolici decât papa, dorim noului pontif să albească atâtă putere încât să însușe credincioșilor lui un nou spirit: acela al păcii. Să-și pună toată autoritatea lui pentru a domoli avântul care a dus Spania la pielea, și care a invăruit Italia cu Franța. Din domolirea aceasta să-și facă începutul unei activități rodnice. Pe vremuri papii aveau puterea de a impune „treuga Dei” — pacea lui Dumnezeu. — sub puterea afurisenel. S'o facă noul papă și acum. Va fi aplaudat de toată lumea care nu dorește să se bată. Și aceasta este înțeles majoritate, aproape unanimitatea lumii. Cel 2-3 cari vor rășbolul, vor înțelege că totul le poate fi îngăduit, afară de încălcarea acestor porunci: păstrarea păcii.

România este una din țările care doresc cu cea mai mare ardoare pacea. În această direcție se îndreaptă toată preocuparea noastră diplomatică. Nu îgăduim că vom trece la catolicism, dar am putea admira „omul” — care acolo unde a fost pus, și-a împlinit cea mai mare datorie.

Aniversarea Constituției la Piatra-Neamț

Aniversarea unui an dela aplicarea noului Constituției a avut loc în orașul nostru, într'un cadru sărbătoresc deosebit.

Localurile autorităților și cele publice au fost împodobite cu drapelul național și ghirlande de brad. Dimineața s'a oficiat un Te-Deum la biserică Sf. Trei Ierarhi unde părintele prototieru Nourescu a ținut un scurt și cuprinzător cuvânt, despre însemnătatea evenimentului.

Au fost de față autoritățile civile și militare, școlile, străjerii, premilitarii, armata. D-l colonel Ilie Cretulescu, pre-

fectul județului a vorbit ostașilor despre însemnătatea noului legi fundamentale a Statului, spunând că un an este foarte puțin pentru viața unei constituții, dar sub această nouă constituție multă ordine s'a pus în țară, într'un an.

A urmat apoi trecerea în revistă a trupe, iar după amiază s'au făcut serbări la școlile din oraș. Autoritățile au fost invitate la liceul de băieți, unde a vorbit d. prof. V. Savin, despre noua Constituție, precum și la liceul de fete, unde a vorbit d-na profesoară Maria Botez.

RUBRICA MEDICULUI

RUGEOLA

Rugeola, corii, pojarul, sau zuponul este o boală infecto-contagioasă dată de un microb necunoscut încă, ce se găsește de obicei în cavitatea bucală și nasală.

Boala începe prin temperatură (40°) dureri în gât (umflarea amigdalelor) guturai, înroșirea și lăcrămarea ochilor, dureri de cap, tuse, greață și vărsături.

Această stare durează 2-4 zile apoi apare roșeața sub formă de mici pete roșietice pe tot corpul și pe față (în scarlatină aceste pete nu apar pe față). Odată apărută această roșeață, temperatura începe să scadă iar bolnavul începe să se ușureze.

În caz că aceste petișoare întârzie să apară se va face bolnavului băi calde cu sau fără muștar.

După dispariția erupției (6-7 zile) pielea începe să se coafească.

Pojarului nu i se acordă prea mare importanță, este însă periculos din cauza complicațiilor ce se produc la

bronchi și plămân: Broncopneumonia, otita medie supurată (puroiu la ureche).

Este cu atât mai gravă cu cât bolnavul este mai tânăr. Subt 1 an boala este de multe ori fatală.

Pojarul se ia prin strănutul copilului bolnav. Este greu de evitat deoarece microbul se transmite înainte de a apare roșeața.

Epidemie apare brusc și durează puțin.

Tratament. Se va feri de răceală. Se vor spăla mâinile și fața, se va face gargară, va pune gemenol sau colargol în nas, apă oxigenată în urechi. Pentru scăderea temperaturii: chinină sau aspirină. Pentru tuse, infuzie de poligolă, ipeca, tei etc. Regim alimentar: lapte, ceai, ceai cu lapte, apă cu zahăr, iar după dispariția erupției se adaugă supe de legume, cartofi copți, fierți, compoturi, fructe coapte, iaurt, etc.

Dr. Șt. Marin

Constatări și sugestii

Celeam mai dăunăzi în ziar că, în nu știu care oraș din Germania, la un banchet prezidat de cancelarul Hitler, s'a servit doar cu singur fel de mâncare iar invitații, personalități înalte, au trebuit să dea că e 50 pfenigi pentru fondul săracilor.

Desigur, această simplă informație are o semnificație deosebită și ne poate interesa în chip special pe noi Petrenii, în a căror conștiință nu s'a conturat încă precis această problemă a mizeriei sociale, privită ca sărăcie, șomaj, boală etc.

Cred că nu ne induosează această mizerie, peatrucă nu o cunoaște și nu o cunoaștem pentru că nu vrem, căci o asemenea știință ne-ar indispupe propria noastră viață.

Cu toate acestea trebuie să se știe că la majoritatea școlilor primare frecventează copii în zdrențe, șgriburiți, flămânzi și bolnavi, că pe străzile orașului mișună cerșetori ca pela iarmaroacele de pe vremuri, că pe paturi goale se topec în suferință bătrâni, neasistați de nimeni, că aflăm prin mahalale mizeria, în cele mai hidoase și variate forme și noi primim dar nu si lătm, oftăm dar nu acționăm și nu vrem să practicăm ceea ce ne învață informația de mai sus: sobrietatea și renunțarea pentru altul.

Socot că acest ziar, n'ar depăși cadrul rostului său, dacă ar deschide o rubrică tuturor acelor, care ar pune în discuție, sub toate laturile, această problemă de asistență, așa cum se prezintă aici în Piatra ca de pildă: ce lipsuri întuneacă viața mahalalelor; cari a fost până în prezent contribuția comunei, a inițiativei private, a oficialității, în desființarea lor; cum s'ar putea organiza pe viitor o operă serioasă, durabilă și efectivă, de asistență socială?

Asemeni discuții ar fi fost mult și membrilor din comitetul central al serviciului social dela noi.

Școala din Humulești

În satul Humulești s'a început încă din 1919 un mare local de școală, demn de numele marelui povestitor humuleștean I. Creangă.

Din cauza timpurilor critice și a politicii pălășe de care din fericire am scăpat, nu s'a putut termina localul de școală nici după 20 ani.

Acum, ambele școli din Humulești, cu o populație școlară de peste 400 elevi în vârstă de școală, sunt nevoite a funcționa pe jumătate de zile și îngrămădite în o singură aripă ce de abia s'a putut termina de vreo câțiva ani. Mai e în Humulești și o grădiniță de copii și credem că tot din lipsă de local, de doi ani nu mai funcționează aici, cu toate că i se simte mult lipsa.

Cu toate că această școală a fost printre cele dintâi, căreia i s'a pus temelie imediat după război, și cu toate că se simte așa de mult nevoia unui local mare de școală în Humulești, nu s'a găsit nimeni care să la asupră lui această frumoasă operă și s'o ducă la bun sfârșit. Credem că vizitatorii și chiar străinii care vin vara să ne viziteze frumoasele noastre locuri, se vor fi mirat, care să fie cauza

de nu se mai termină această școală.

Parcă e un blestem ca acest local să nu se mai termine. Dar Dumnezeu care are grijă de toți, a avut și de noi, căci ne-a adus în fruntea județului nostru pe d-l Colonel Ilie Crețulescu. D-lui, care patronază multe fapte bune din județ și-l îndreptat gândul și spre Humulești și acum suntem informați că prin bunăvoința d-lui Prefect Ilie Crețulescu s'a prevăzut în bugetul prefecturii suma de lei 300.000 lei spre a se putea ajunge la terminarea marelui local. Cu această sumă însă nu se va putea termina chiar complet localul, căci deșigur pentru terminarea aripei stângi și a fațadei prevede suma de 500.000 lei, totuși se va lucra o bună parte cu această sumă.

Mulțumim foarte frumos d-lui prefect pentru sprijinul dat, rugându-l totodată să intervie la Excelența Sa Domnul Rezident Regal al Ținutului Prut, pentru a prevedea în bugetul Ținutului suma necesară pentru terminarea totală a marelui local, care e un adevărat monument de artă, în locurile pe unde a copilărit povestitorul I. Creangă. C. N.

Din nevoile școlilor primare

Anul trecut, nu știu din ce motive, nu s'a prevăzut în bugetul comitetului școlar comunal, suma necesară pentru nevoile școlilor primare. Corpul didactic și-a dat seama că nu se pot întreține școlile cu acea sumă un an întreg și au arătat celor în drept toate nevoile școlilor, dar n'au putut face nimic. A fost o mare frământare și tulburare, pe care cu toții o știm. Acel care au rămas să suferă, sunt tot corpul didactic. Astă toamnă, la începerea anului școlar, din cauză că sumele pentru servitori școlari erau prea mici, au fost unele școli, care au stat fără servitori până aproape de luna Noemv. În acest timp numai beții învățatori și-au căutat un îndur. Atunci era cald și nu era nevoie de foc. Dar acum e ceva mai grav. Banii pentru servitorii școlilor s'au isprăvit și unii servitori, aflând despre acest lucru, au

părăsit școlile. Rugăm pe cei în drept să facă așa fel ca măcar căldură să poată găsi micii copii care vin flămânzi și desbrați.

Aceste măsuri trebuie luate cât mai curând posibil.

Lemne sunt suficiente la școli, dar cine să facă focul măcar cu două ore înainte, ca la ora 8 dim. copiii să găsească căldură?

Acum suntem informați că în bugetul anului viitor este prevăzută suma de 100.000 lei pentru întreținerea a 7 școli primare și două gr. de copii, cu lemne, servitori, grijă etc. Va fi suficientă această sumă? Atragem atenția celor în drept, rugându-i frumos, să dea o atenție mai mare școlilor primare, căci afară de suferă slujitorii școlii, suferă și micii copii, care nu sunt cu nimic vinovați de a fi nevoiți să și capete lumina în murdărie și frig.

Conferința protoșcolilor din Protoeria II. Neamț

Zilele acestea s'a ținut la Tg. Neamț, Conferința protoșcolilor din Protoeria II Jud. Neamț, deschisă printr'un serviciu religios la biserică Sf. Ilie, după care s'a trecut la școala nr. 2. fete, unde a vorbit părintele protoșcol Gheorghe Maxim.

Cel întâu gând s'a îndreptat către M. S. Regele Carol II, și către S. P. S. Mitropolit Nicolae, marele cărturar ortodox, și Sf. Săpânul duhovnicesc al Moldovei și Sucevei, cărora i s'a expediat o telegramă cu urări

de viață lungă și rodnică activitate.

Părintele protoșcol Gh. Maxim, a citit apoi câteva ordine, ale Sf. Mitropolit explicându-le, apoi a rugat P. C. protoșcol să intensifice inspecția în inv. religioasă. A îndemnat totodată ca preoții să explice textul biblic străjerilor, și să asiste la orice manifestare cu caracter străjeresc și premilitar. Fiecare protestos a făcut o dare de seamă, asupra mersului sectelor din Protoeria.

S'a pierdut buletinul eliberat de biroul populației din Piatra Neamț pe numele Iancu Ghigoșteanu și se declară nul.

S'a pierdut buletinul eliberat de biroul populației din Piatra Neamț pe numele Isac Grunberg și se declară nul.

DE INCHIRIAT

Casele din Bulevardul Emil Costinescu 18 și vila de peste vale.

Adresați-vă av. Vasile C. Șoarec.

Citiți și răspândiți

AVÂNTUL

S'a pierdut buletinul eliberat de biroul populației Piatra-N., pe numele Gheorghe Trandabă din str. Carol, 358.

Facerea unei răsadnițe calde

Acuma fiind timpul prielnic, când fiecare gospodar trebuie să și facă răsadnița sa, voi da câteva sfaturi pentru cei ce și cultivă singuri zarzavaturile necesare casei.

Pentru a face acest lucru, trebuie mai întâi să aibă terenul de cultură, care să fie bogat în humus, bine lucrat, curățit de buruieni, ferit de vânturile și curenții mai puternici, aproape de apa necesară udatului și expus spre miază-zi.

Acest teren trebuie desfundat din toamnă la 2 pene de hârleț, gunoit bine, (40.000 Kgr. gunoiu bine putrezit la hectar), bine mărșit și nivelat, pentru ca atunci când vine epoca răsăditului, aceasta să se facă în condițiuni avantajoase.

Răsadnița se face mai timpuriu, iar atunci când brumele și pericolul înghețului au trecut, se scoate răsadnița gata pentru răsădit. Mărimea ei depinde de terenul ce-l avem destinat pentru grădini și de consumul ce-l face familia.

Așa, pentru o gospodărie mijlocie, este de ajuns o răsadniță de 2 m. lungime și 1.10 m. lățime. În acest scop vom alege locul unde s'o construim, căutând să fie expus spre miază-zi (lumina multă), aproape de casă, ferit de vânturi și adăpostit contra animalelor, ce ar putea face diferite stricăciuni. Se sapă o groa-

pă de 80. cm. adâncime, în care se pune gunoiu de cal proaspăt (cel mult 2 săptămâni) bine amestecat și umed. Grosimea lui este de 60 cm., bine presat și imprăștiat un ferm pe tot cuprinsul răsadniței. Deasupra se pune un strat de mranită, (gunoiu putred de 4-5 ani) amestecat cu pământ negru și nisip, gros de 20 cm. bine mărșit.

După aceasta, acoperim timp de 5 zile răsadnița cu geamuri de sticlă, sau cu o rogojină, pentru a trece căldura mare ce o dă gunoiul în primele zile de fermentare, urmând apoi ruperea coajei cu o greblă. Se netezește toată suprafața răsadniței uniform, se înseamnă locul unde trebuie puse semințele în rânduri (la 1 cm distanță), se seamănă, iar deasupra, se acopere cu un strat de mranită amestecată cu nisip, trecut printr'o sită, având o grosime de 1 cm.

Se udă bine de 3 ori, evitând a se face șiroaie și ținem acoperită răsadnița până când apar primele plante. Apoi, în cazul când nu-i frig, ziua se descopere, pentru a avea lumina necesară având grijă ca în timpul nopții, să se acopere din nou. Urmează apoi udatul în fiecare zi, dimineața și seara — urmat de p'vrit, în cazul când apare buruienă.

Vasile Gr. Vlad
Ing. Agronom

Stiri culturale din Straja

În ziua de 26 Februarie a. c. au fost convocați locuitorii din satul Straja, comuna I. G. Duca jud. Neamț, în localul școlii primare, pentru alegerea unui comitet de susținere a cantinei școlare ce luase ființă încă dela 20 Februarie a. c.

Comitetul compus din: președintele de onoare d-l prefect Colonel Crețulescu, membru de onoare d-l Corișescu, ad-torul soc. Foresta Română, președinte activ d-l Ing. Eugen Jangoci, vice-președinte d-l Petru Podoleanu, casier Gh. Chindea, contabil Emanoil Butnaru, membri: Ion Ispas, A. Pascu, N. Pascu, M. Ghelasă. Cenzori: I. Toma și N. Crișu. Comitetul și-a luat angajamentul de a susține să se poată hrăni zilnic toți elevii școlii până la finele anului școlar.

La adunare a luat parte și d-l Toader Alin cel primarul comunei care a promis tot sprijinul și a îndemnat pe negustori să sprijine această operă de binefacere.

Tot în aceeași zi s'au pus bazele unui cămin cultural, cu numele „Vasile Stroescu” marele

filantrop basarabean care a construit și școala din localitate. Procedându-se la alegerea statului, adunarea a ales în unanimitate pe d-nii: președinte de onoare Leon Mrejeru, membri de onoare: C. Turcan, Emanoil Corișescu și prof. Panait Popovici.

Președinte activ d-l Petru Podoleanu, vice-președinte d-nii: Pr. ec. Emanoil Niță și Octavian Nichteia, membri: Inginer Jangoci, N. Prăjescu, licențiat în litere, Toma I. din P. T. T., Em. Butnaru funcționar, M. Ghelasă, A. Pascu, I. Drolea, N. Pascu, V. Butucaru, D. Cojocaru, Gh. Luca, N. Crișu, V. Tuțulanu, Gh. Ciubotaru, Gh. Dărăngă, și mulți alți gospodari din sat, casier Gh. Rusu, Secretar Gh. Chindea, bibliotecar, St. Mărculecu, cenzori: I. Țeneș, Gh. Dărăngă, A. Pascu. S'a fixat programul de activitate pe anul în curs, și s'a cerut afilierea și recunoașterea ca persoană juridică a căminului, în cadrul legii serviciului social.

Toți sătenii au primit cu entuziasm această inițiativă.

Dela școala sătească agricolă

Școala ambulantă agricolă, de iarnă, făcută din ordinul „Rezidentului Regale Prut”, în cadrul căminului cultural din Dobreni, a luat sfârșit la 20/II. 1939. Numărul sătenilor auditori a variat între 60-80 și 30 elevi din cursul supraprimar.

D-l inginer agronom Gh. Podoleanu a dat staturile plugărești în toate ramurile de agricultură. Trecând apoi pe teren practic, a reușit ca sătenii să construiască 28 platforme de gunoiu și răsadnițe de legume.

S'a format o echipă de combatere a dușmanilor pomilor roșitori, formată din tineri premilitari sub conducerea d-lui director al școlii din Dobreni și agronomul Bălan.

Pe ziua de 19 Martie a. c., în cadrul unei sezoanelor date de Căminul Cultural, Camera de agricultură, va distribui 20 premii în semințe de lucernă și sfeclă, precum și pomi roșitori, sătenilor meritori.

Tot concursul l-au dat părin-

COMUNICAT PENTRU PRESA

Ministerul Aerului și Marinei aduce la cunoștință că avionul care a fost accidentat în ziua 11 Februarie a. c. la Aeroportul Otopeni, pilotat de pilotul de rezervă Andrei Costin, având ca pasager pe legionarul Victor Dragomirescu, nu aparține Școlii MIRCEA CANTACUZINO, iar D. Costin nu mai era instructor de pilotaj al acelei școli din anul 1937, cum din eroare s'a publicat în anumite ziare.

Am pierdut buletinul dela Biroul Populației, pe care îl declar nul în mâinele oricui s'ar găsi.

MARIA COZMA Strada Carol 175

S'a pierdut buletinul dela biroul populației din Piatra-Neamț, pe numele Ecaterina Boiarinov din str. Petru-Rareș centrul agr. II declar nul.

tele paroh Cojocaru și d-l N. Moza, primarul comunei.

Societatea de asistență socială „Bunul Samarinean” convoacă în adunare generală anuală pe membrii ei, Duminică 5 Martie a. c., ora 11, în casele din curtea bisericii Măraței, pentru a discuta bilanțul pe 1938, proiectul de buget pe 1939, a alege 3 membri în comitetul de conducere, a alege comisia cenzorilor și alte chestiuni ce privesc bunul mers al societății.

Adunarea se va amâna pe Duminică 12 Martie, în caz când nu se întrunesc numărul legal de membri.

Președinte,
Econ. V. Constantinescu
Secretar, St. Preotu

Telegrame

Cu ocazia aniversării Constituției, d-l col. I. Crețulescu a trimis și a primit următoarele telegrame:

I

Domnului Colonel Crețulescu Ilie
Prefectul județului Neamț

Majestatea Sa Regele mă însărcinează a vă transmite înalte mulțumiri pentru sentimentele de devotament, exprimate cu ocazia aniversării unui an de la promulgarea Constituției.

Mareșalul Curții Regale
Constantin Flondor

II

Excelenții Sale

Domnului Ministru Armand Călinescu
Vice-președinte al Consiliului

București

Cu prilejul împlinirii unui an de la noua așezare constituțională, populația județului Neamț, adânc recunoscătoare pentru liniștea întronată și programul vădit realizat în așa de scurt timp, urează Excelenței Voastre sănătate deplină, întru mulți ani, pentru binele și propășirea scumpei noastre Patrii.

Prefectul județului Neamț
Colonel I. Crețulescu

SPORT

Asociația „Ceahlăul”, a întocmit pe intervalul Martie-Mai 1939, următorul program:

Martie.— Antrenament (atletism, foot-ball, ciclism, volley-ball, hand-ball). 25 Martie Ciclocross.

Aprilie.— Teatru — comedia „Miss România”. 10 Aprilie a. deschiderea sezonului sportiv. 16 Aprilie, Match foot-ball (juniori), Match hand-ball. 23 Aprilie, Match foot-ball cu lași, 29-30 Aprilie, Tarcău—cu secția sportivă și culturală.

Mai.— Campionatul Districtual și disputarea unei cupe între școli, în memoria întemeietorilor Asociației „Ceahlăul”, (foști directori și profesori la Liceul „Petru-Rareș”). 7 Mai, Ciclistism—Cursă fond: Piatra—Tg. Neamț—Piatra cea. 80 km. 28 Mai, Ciclistism—Cursă fond: Piatra—Tulgheș—Piatra cea. 150 km. În acest interval se va produce și corul asociației de sub conducerea d-lui prof. David.

În Asociația „Ceahlăul”, s'au mai înscris domni: Dr. M. Botez, prf. V. Orendovici, prof. David, V. Dorneanu, ziarist, prof. Morozanu, prf. Danciuțol, G. Fidler, N. Mihalăscu, V. Șavescu și d-na Melania Fidler.

Cu începerea dela 15 Aprilie a. c., se va putea juca pe stadionul „Ceahlăul”, în orice zi, ping-pong și popici.